

עת"א 13539/09-20 - עבד אלרחמאן עיאד נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 13539-09-20 עיאד נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון ואח'

בפני	כב' השופטת רננה גלפז-מוקדי
עותר	עבד אלרחמאן עיאד
נגד	
משיבים	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") כנגד החלטת המשיב מיום 20.8.20 המורה על הפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות וריצוי יתרת המאסר בדרך של מאסר בפועל (להלן: "ההחלטה").

המבקש טוען כי החל לרצות את מאסרו בדרך של עבודות שירות בתחנת משטרת ישראל בנצרת, בחלוף ימים ספורים חווה התנכלות והשפלה מצד אחד השוטרים המשרתים בתחנה. בנסיבות אלו, טוען המבקש, כי ביקש מן הממונה על עבודות השירות להעתיק את מקום ריצוי עבודות השירות, אולם בשל מגיפת הקורונה, נזנחה בקשתו ולא טופלה.

המבקש טוען כי הינו בעל מוטיבציה להשלמת ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות בצורה הטובה ביותר, בכל מקום אליו יועבר ובלבד שלא יוחזר לתחנת המשטרה בנצרת. המבקש טען עוד, כי לא בוצע הליך שימוע כמתחייב וכי לא ניתנה לו הזדמנות של ממש להגיב לטענות וההחלטה על הפסקת ריצוי העונש בעבודות שירות - היא החלטה שאינה סבירה.

המשיב טען כי המדובר במבקש אשר הורשע בביצוע עבירות של סחיטה באיומים, היזק לרכוש במזיד, פריצה וגניבה בגין נגזר עליו עונש מאסר לתקופה של 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות החל מיום 15.12.19.

מעיון בגליון השימוע, עולה כי בחוות דעת הממונה מיום 7.10.19 אשר הוגשה לבית המשפט במסגרת ההליך הפלילי, צויין כי העותר לוקה בכושרו השכלי והנמכה קוגניטיבית. חרף זאת, נמצא מתאים לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות.

המבקש התייצב לתחילת העבודות אך ריצה 3 ימים בלבד ולאחר מכן הפסיק להתייצב לעבודה.

נערכו עם המבקש שיחות רבות. בתאריך 22.12.19 נערכה לו שיחת בירור טלפונית. בתאריך 12.1.20 התקיימה עימו שיחה טלפונית נוספת והוא הוזמן לשיחת בירור בטבריה אך לא התייצב למרות שזומן מספר פעמים. בשיחה טלפונית איתו, טען כי הגיש ערעור ולכן לא מתייצב. בתאריך 15.1.20 שוב לא התייצב ושוב הוזמן לשיחת בירור.

בתאריך 2.2.20 מסר טלפונית כי לא מעוניין להתייצב לעבודה ומעדיף ללכת לכלא ועוד מסר כי לא יוכל להגיע למחרת לשיחת בירור, כיוון שהוא עובד בבאר-שבע. שיחות נוספות התקיימו עימו בתאריכים 11.2.20 ו- 16.3.20 ולאחר מכן עודכן כי בשל התגברות מצב התחלואה בארץ, הוצא ביחד עם אחרים להיעדרות מאושרת החל מ- 19.3.20 ועליו להיות ערוך לחזרה לעבודה מיד עם קבלת הודעה נוספת. עם החזרה לשגרה, ביום 6.5.20 לא התייצב העותר לעבודה וגם לא היה זמין לנסינות התקשרות מצד המשיב. הוא הוזמן לשימוע ביום 10.6.20, כאשר גם בא כוחו אישר את הזימון למועד זה. למרבה הצער, העותר לא התייצב לשימוע בטענה כי לא היה מודע לזימון. גם עורך דינו לא התייצב כאשר בשיחה טלפונית עימו, אשר נערכה מבעוד מועד, יום קודם לשימוע, מסר עורך דינו של העותר כי העותר מעוניין להיכנס לבית הסוהר ולכן לא יגיע לייצגו בשימוע.

ביום 2.7.20 התייצב המבקש לשיחת בירור קצין פיקוח בכיר והביע רצונו להמשיך ריצוי עונשו בדרך של מאסר בפועל או קנס. הובהר לו, באותו מפגש, כי בית המשפט כבר גזר עליו מאסר וכי התוצאה של הפסקת עבודות השירות היא ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח. על פי תיעוד הפגישה, נותר העותר בעמדתו, גם לאחר שהוסבר לו כאמור.

למבקש נמסרה הזמנה לשימוע ליום 15.7.20 והוא אף חתם על קבלתה. פעמיים לאחר מכן נדחה השימוע לבקשת בא כוחו של העותר.

לשימוע עצמו לא התייצב העותר בטענה כי הוא שוהה בבידוד אך לא הוצג כל מסמך רפואי לתמיכה בכך. ייצג אותו בשימוע בא כוחו וזאת על פי הסכמת העותר אשר ניתנה בשיחה טלפונית עימו. לאחר שנשמעו הסבריו של העותר באמצעות בא כוחו ולאור הרושם כי המבקש אינו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, הוחלט להמליץ על הפסקה מנהלית של עבודות השירות. החלטה על כך ניתנה ביום 19.8.20 על ידי הגורם המוסמך ולעותר נשלחה הודעה על כך.

לאור הנסיבות האמורות, טען המשיב, אין מקום להתערבות בהחלטה אשר הינה סבירה ומושתתת על שיקולים ראויים.

אחר שעיינתי בעתירה, בתגובה ובמסמכים המצורפים להם הגעתי לכלל דעה כי אין מקום להתערבות בהחלטה על ההפסקה המנהלית ועל המשך ריצוי העונש מאחורי סורג ובריח.

בחנתי את תיעוד מהלך הדברים התומך באופן מלא בטענות המשיב בכתב התגובה.

התרשמתי כי נעשו נסינות רבים, אולי אף מעבר לדרוש ואולי היה זה משום יכולותיו המוגבלות של העותר, על מנת לנסות ולהחזיר את העותר למסלול תקין של ריצוי עונשו בעבודות שירות.

האפשרות שקיבל העותר, לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות, היא פריבילגיה שאינה מוענקת לכל אדם שהורשע בדין, גם אם עונשו נגזר במסגרת טווח הענישה אשר ניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות. עם זאת, אין משמעות הדבר כי לעותר זכות לבחור היכן ירצה את עונשו והחלטתו לעזוב את ריצוי העבודות במקום שבו שובץ, על מנת לגרום לכך שיועבר להמשך ביצוע עבודות במקום אחר, אינה ראויה לגיבוי.

העותר ריצה ימים ספורים בלבד מתוך עונש מאסר בן שישה חודשים והמסקנה הבלתי נמנעת מהשתלשלות העניינים העולה מן המסמכים, היא כי הוא אינו מתאים לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. החלטה זו אליה הגיע המשיב היא סבירה והיא תוצר של הליך תקין שהתנהל טרם קבלתה.

סיכומי של דבר, אני מורה על דחיית העתירה.

העותר יתייצב להמשך ביצוע מאסרו ביום 10.11.20.

המזכירות תמציא החלטה זו לב"כ הצדדים.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"א, 29 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.